

Dag natuurvrienden,

*'De ecologie de
natuur uit.
Om te beginnen uit
de*

In jaren bleken de 3.105 grazers niet in zo'n topconditie als najaar 2018. Ze hielden dit jaar zo'n 700 hectare [=37%] of wel nog voor 4 maanden vegetatie 'over'! Bij het afschot gaat het om algemeen topfitte, dus heel lastig te schieten grazers.

Najaar 2017 met 5.239 grazers een tekort van minstens 900 hectare [was 50%] of wel een tekort van zo'n 6 maanden voedsel. In september moet het toegemeten leefgebied geen voedsel meer hebben geboden. En dus was voldoende opvetten uitgesloten.

Hoe weinig de processen beseft worden, blijkt uit het officiële commentaar op het afschot van de eerste herten:

'Gezonde dieren staan afschieten "verzwakte dieren" in weg'!

Vermoede aantalsontwikkelingen in 2018				
ONBEJAAGD ongestuurd	Heckrund	Konikpaard	edelhert	totaal
voorjaar	155	583	1.266	2.004
vermoede aanwas	85	321	696	1.102
zomer	240	904	1.962	3.106
aanwaspercentage	55,0%	55,0%	55,0%	55,0%
gemiddelde aantallen 2018	198	743	1.614	2.555
langjarig gemiddelde	605	1.008	1.512	3.025
tekort/overschot	-67,3%	-26,3%	6,7%	-15,5%
doelstanden VOORSTEL	160	450	490	1.100
VEREISTE REDUCTIE 2018	80	454	1.472	2.006
te reduceren aandeel	33,4%	50,2%	75,0%	64,6%
Getelde aantalsontwikkelingen in 2018				
ONBEJAAGD ongestuurd	Heckrund	Konikpaard	edelhert	totaal
voorjaar	155	583	1.266	2.004
vermoede aanwas	45	27	1.054	1.126
najaar	200	610	2.320	3.130
aanwaspercentage	29,0%	4,6%	83,3%	56,2%
gemiddelde aantallen 2018	178	597	1.793	2.567
langjarig gemiddelde	605	1.008	1.512	3.025
tekort/overschot	-70,7%	-40,8%	18,6%	-15,1%
doelstanden NORM	160	450	490	1.100
VEREISTE REDUCTIE 2018	40	160	1.830	2.030
feitelijk te reduceren aandeel	20,0%	26,2%	78,9%	64,9%
BRONNEN: cijfers Staatsbosbeheer/provincie Flevoland - analyse Marcel Vossestein				

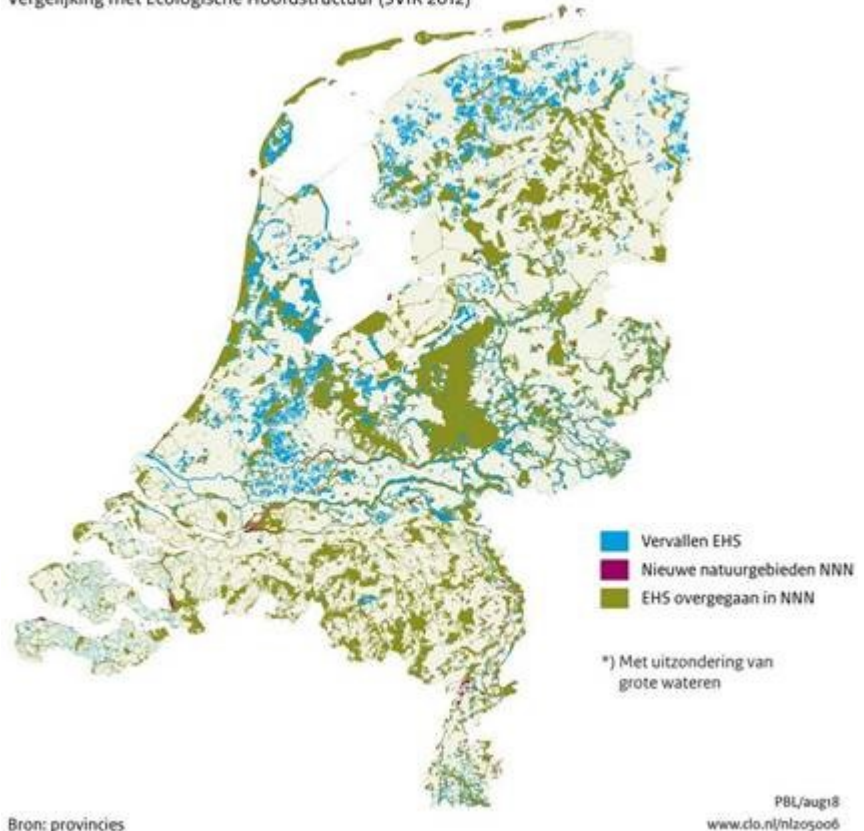

Stand van zaken eind 2013

Natuurnetwerk Nederland*, 2017

Vergelijking met Ecologische Hoofdstructuur (SVIR 2012)

Bron: provincies

PBI/aug18

www.clo.nl/nlzo5006

Ondernemend natuurbeheer zorgt voor hernieuwde aandacht voor het oogsten van producten uit de natuur

Oostvaardersplassen!

Het is een onverteerbaar proces voor de hoogleraar ecologie:

- Het was een uniek stukje Nederland: de Oostvaardersplassen.
- In tegenstelling tot de meeste natuurgebieden in Nederland
 - werd het gebied jarenlang behandeld als 'wilde natuur'.
- Nu komt daar na decennia een einde aan, tot onvrede van Han Olff,
 - hoogleraar ecologie aan de Rijksuniversiteit Groningen (RUG).
- Hij maakt zich zorgen over het Nederlandse natuurbeleid.

Maatschappelijk onbegrepen ecologische correctie: *vertrouwen in de ecologie verdween totaal:*

- Vorig jaar ontstond grote ophef over het beheer van de Oostvaardersplassen.
- Door de zware winter stierven veel dieren een hongerdood.
- Dierenliefhebbers waren woedend, hoe konden we dit laten gebeuren?
- Massaal werd er geprotesteerd,
 - en sommige mensen besloten de dieren in het gebied zelf (illegaal) bij te voeren.

- Dat heeft er mede toe geleid
 - dat het unieke beleid in de Oostvaardersplassen na decennia drastisch is omgegooid.

Afschuw van de ecooloog: *‘Natuur heeft nog slechts aan menselijke verwachtingen te voldoen’*:

- Inmiddels worden de edelherten in het gebied preventief afgeschoten.
- Dit tot onvrede van Han Olff.
- Volgens hem is het niet goed voor de biodiversiteit en het ecosysteem van het gebied.
- Hij vindt
 - dat je zo min mogelijk moet ingrijpen in de natuur in de Oostvaardersplassen
 - en maakt zich zorgen over de maatschappelijke invloed op het natuurbeleid.

Actueel natuurbeeld na de onvrede: *‘Alle afschuw benut, dus dan maar geen biodiversiteit’*:

- ‘We onderzoeken hier natuur en we zien
 - dat er nog steeds een achteruitgang is in biodiversiteit.
- Vooral van insecten zoals vlinders
 - maar ook bepaalde kenmerkende vogelsoorten
 - die wat meer voedselarme en nattere landschappen nodig hebben.
- Uiteindelijk heeft dit te maken met hoe we tegen natuur aankijken.
- Met dat we landschappen maken zoals wij ze willen,
 - en dat er geen plaats is in Nederland voor natuur
 - waar we zelf weinig aan hebben.
- Daar maak ik me zorgen over, daar is steeds minder plek voor.’

Falende ecologische duiding laat politieke sentimenten ons natuurbeleid bepalen:

- Er leek geen draagvlak meer voor het beleid in de Oostvaardersplassen,
 - en nu is het beheer veranderd.
- Wat vindt u daarvan?
- ‘Het is maar de vraag of er geen draagvlak meer is.
- Er is nooit een nationale stemming geweest
 - of de meerderheid van de bevolking het ermee eens is dat we het zo doen.
- Het is bepaald door de provincie Flevoland.
- Wat ik zelf raar en jammer vind is
 - dat zo een belangrijke beslissing door de provincie wordt genomen.
- Heel lang was dit nationaal beleid.
- Maar nu is het zo dat provincies op grond van draagvlak
 - en politieke verhoudingen kunnen bepalen wat het beheer van natuurgebieden is.
- Maar zo werkt natuur niet.
- Je kan niet elke vier jaar een andere vorm van natuurbeleid hebben,
 - net zoals je niet elke vier jaar een nieuw klimaatbeleid kan formuleren.

Binnen vluchtige maatschappelijke opvattingen is geen ruimte voor tijdrovende ecologie:

- Het is belangrijk dat we een consistente visie hebben
 - en niet dat we op grond van politieke verhoudingen voortdurend het beheer kunnen veranderen.
- Als je biodiversiteit wil behouden is consistentie in beheer heel erg belangrijk.
- Daar moet je 20, 30, 40 jaar voor vooruit denken.’

Voor het eigene van de grazers is geen ruimte binnen de nu dominerende wensbeelden:

- ‘Op de korte termijn heb ik het idee
 - dat men teveel luistert naar een groep mensen die met heel veel emotie,
 - en wat mij betreft niet altijd eigenlijke argumenten,
 - de discussie naar de hand proberen te zetten.’

- ‘In de Oostvaardersplassen heb je mensen
 - die houden van paarden, en die zeggen
 - dat de paarden die rondlopen in het gebied net zo behandeld moeten worden
 - als hun eigen paard dat in de stal staat.
- Ze moeten dezelfde zorg krijgen
 - en er moet op dezelfde manier met hun voeding worden omgegaan.
- Daar zijn veel misverstanden over.
- Vanuit dierenwelzijn is het helemaal niet evident.
- Je onttrekt dieren in de landbouw of paarden in een manege óók heel veel dingen.
- Je onttrekt ze hun sociale gedrag zoals hun manier van in een kudde leven,
 - je onttrekt ze om op te groeien met hun jongen
 - en de eigen keuze om een partner te vinden.
- Dat ontnemen we ze allemaal
 - en het enige wat ze terugkrijgen is een overmaat aan voedsel.
- De vraag is dus: is dat dan welzijn?’

De ecologie is vermorzeld onder samengaan van onvrede van paardenknuffelaars en opportunistisme van politiek en bestuur:

- ‘Hier moet de politiek naar de maatschappelijke argumenten kijken,
 - maar ook goed naar de wetenschappelijke argumenten.
- Dan is het ook aan de politiek om te zeggen:
 - die mensen geven om rijpaarden
 - en dit zijn geen rijpaarden,
 - dus die beheren we op een andere manier.
- Er wordt op dit moment toch te weinig naar de wetenschap geluisterd
 - en teveel naar de publieke opinie van een kleine groep mensen.’

Aan decennialang gekoesterde beleidsinzet is een rigoureuze einde gemaakt. De hun invloed overschattende ecologen en de niet te verklaren kritiekloze natuurorganisaties hebben slechts lijdzaam moeten toezien.

Absoluut ontluisterend in achterkamertjes een eind is gemaakt aan de inzet voor EHS. Wat resteert als Natuur Netwerk Nederland lijken nog slechts ‘natuureilandjes’ te mogen vormen, omdat vooral verbindende elementen uit de EHS zijn verwijderd.

Zoals nog uit de voortgangsrapportage 2013 blijkt, blijken vooral zelfs ook de veelal destijds met veel tijd en budget weggenomen knelpunten geen functie te gaan vervullen. Als ‘bezuinigingsoperatie’ blijkt nauwelijks voor te stellen kapitaalvernietiging te hebben plaatsgevonden.

Van ‘Veluwe wolvin’ mag dan de vestiging officieel te zijn geworden, haar vruchteloos een halfjaar wachten op een partner maakt duidelijk dat er met de verbindende kwaliteit van onze natuur verbijsterend veel mis moet zijn.

***‘De economie de natuur in.
Om te beginnen in de Oostvaardersplassen!’***

Met vriendelijke groet,

Marcel Vossestein

‘Politiek luistert te weinig naar wetenschap en te veel naar opinie van kleine groep mensen’

De Monitor, 25 januari 2019
Anne Mae van Tilburg

Het was een uniek stukje Nederland: de Oostvaardersplassen. In tegenstelling tot de meeste natuurgebieden in Nederland werd het gebied jarenlang behandeld als ‘wilde natuur’. Nu komt daar na decennia een einde aan, tot onvrede van Han Olff, hoogleraar ecologie aan de Rijksuniversiteit Groningen (RUG). Hij maakt zich zorgen over het Nederlandse natuurbeleid.

Vorig jaar ontstond grote ophef over het beheer van de Oostvaardersplassen. Door de zware winter stierven veel dieren een hongerdood. Dierenliefhebbers waren woedend, hoe konden we dit laten gebeuren? Massaal werd er geprotesteerd, en sommige mensen besloten de dieren in het gebied zelf (illegaal) bij te voeren. Dat heeft er mede toe geleid dat het unieke beleid in de Oostvaardersplassen na decennia drastisch is omgegooid. Inmiddels worden de edelherten in het gebied preventief afgeschoten.

Dit tot onvrede van Han Olff. Volgens hem is het niet goed voor de biodiversiteit en het ecosysteem van het gebied. Hij vindt dat je zo min mogelijk moet ingrijpen in de natuur in de Oostvaardersplassen en maakt zich zorgen over de maatschappelijke invloed op het natuurbeleid. We zoeken hem voor ons onderzoek Wilde natuur in Nederland op in zijn lab aan de Rijksuniversiteit Groningen.

Waarom maakt u zich zorgen om de natuur?

‘We onderzoeken hier natuur en we zien dat er nog steeds een achteruitgang is in biodiversiteit. Vooral van insecten zoals vlinders maar ook bepaalde kenmerkende vogelsoorten die wat meer voedselarme en nattere landschappen nodig hebben. Uiteindelijk heeft dit te maken met hoe we tegen natuur aankijken. Met dat we landschappen maken zoals wij ze willen, en dat er geen plaats is in Nederland voor natuur waar we zelf weinig aan hebben. Daar maak ik me zorgen over, daar is steeds minder plek voor.’

‘We proberen in de natuur allerlei functies met elkaar te combineren. Ons beroemde poldermodel is ook toepasbaar op de natuur. We hebben veel poldernatuur en dat bedoel ik niet positief.’

Er leek geen draagvlak meer voor het beleid in de Oostvaardersplassen, en nu is het beheer veranderd. Wat vindt u daarvan?

‘Het is maar de vraag of er geen draagvlak meer is. Er is nooit een nationale stemming geweest of de meerderheid van de bevolking het ermee eens is dat we het zo doen. Het is bepaald door de provincie Flevoland. Wat ik zelf raar en jammer vind is dat zo een belangrijke beslissing door de provincie wordt genomen. Heel lang was dit nationaal beleid. Maar nu is het zo dat provincies op grond van draagvlak en politieke verhoudingen kunnen bepalen wat het beheer van natuurgebieden is. Maar zo werkt natuur niet. Je kan niet elke vier jaar een andere vorm van natuurbeleid hebben, net zoals je niet elke vier jaar een nieuw klimaatbeleid kan formuleren.

Het is belangrijk dat we een consistente visie hebben en niet dat we op grond van politieke verhoudingen voortdurend het beheer kunnen veranderen. Als je biodiversiteit wil behouden is consistentie in beheer heel erg belangrijk. Daar moet je 20, 30, 40 jaar voor vooruit denken.’

Naar wie luistert de politiek?

‘Op de korte termijn heb ik het idee dat men teveel luistert naar een groep mensen die met heel veel emotie, en wat mij betreft niet altijd eigenlijke argumenten, de discussie naar de hand proberen te zetten.’

‘In de Oostvaardersplassen heb je mensen die houden van paarden, en die zeggen dat de paarden die rondlopen in het gebied net zo behandeld moeten worden als hun eigen paard dat in de stal staat. Ze moeten dezelfde zorg krijgen en er moet op dezelfde manier met hun voeding worden omgegaan. Daar zijn veel misverstanden over. Vanuit dierenwelzijn is het helemaal niet evident. Je onttrekt dieren in de landbouw of paarden in een manege óók heel veel dingen. Je onttrekt ze hun sociale gedrag zoals hun manier van in een kudde leven, je onttrekt ze om op te groeien met hun jongen en de eigen keuze om een partner te vinden. Dat ontnemen we ze allemaal en het enige wat ze terugkrijgen is een overmaat aan voedsel. De vraag is dus: is dat dan welzijn?’

‘Hier moet de politiek naar de maatschappelijke argumenten kijken, maar ook goed naar de wetenschappelijke argumenten. Dan is het ook aan de politiek om te zeggen: die mensen geven om rijpaarden en dit zijn geen rijpaarden, dus die beheren we op een andere manier. Er wordt op dit moment toch te weinig naar de wetenschap geluisterd en teveel naar de publieke opinie van een kleine groep mensen.’

Uitzending

Han Olff is op zondag 10 februari om 22.35 uur op NPO2 te zien in de uitzending van De Monitor over Wilde Natuur in Nederland.